

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 487/24
20.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика (КЗ) и др., одлучујући о заједничкој жалби бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Николе Николића и адвоката Луке Николића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.83/23 од 04.03.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), **дана 20.05.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована заједничка жалба бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Николе Николића и адвоката Луке Николића и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.83/23 од 04.03.2024. године, **се ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.83/23 од 04.03.2024. године, окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим што су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, па је суд окривљеном АА, применом наведених законских прописа, те одредби чланова 1, 4, 42, 43, 45, 50, 51, 54 и 60 КЗ, претходно утврдио појединачне казне затвора и то: за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 4

(четири) године и 6 (шест) месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и као споредну новчану казну у износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), те га је даљом применом чланова 60 и 63 КЗ и члана 424 ЗКП, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.483/22 од 23.12.2022. године, а који му се рачуна од 21.12.2022. године, када је лишен слободе, па до 26.02.2024. године, када му је притвор укинут, а потом му је применом наведених одредби, те чланова 50 и 51 КЗ, изрекао као споредну новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), коју је окривљени дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити 1 (један) казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако осуђени исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити. Наведеном пресудом, окривљеном ББ, на основу напред наведених законских одредби, те чланова 1, 4, 42, 43, 45, 50, 51, 54 и 60 КЗ првостепени суд је претходно утврдио појединачне казне затвора и то: за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и као споредну новчану казну у износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), те га је суд даљом применом наведених одредби, као и чланова 60 и 63 КЗ, те члана 424 ЗКП, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено на мери забране напуштања стана, која му је одређена решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.483/22 од 23.12.2022. године, а која му се рачуна од 21.12.2022. године, када је лишен слободе, па до 01.12.2023. године, када му је мера забране напуштања стана укинута, те је даљом применом чланова 50 и 51 КЗ, према окривљеном ББ, као споредна, изречена новчана казна у одређеном износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), коју је окривљени дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити 1 (један) казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако окривљени исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити. Првостепеном пресудом, на основу одредбе члана 87 КЗ у вези са чланом 246 став 8 КЗ и члана 348 став 6 КЗ, према окривљеном АА изречена је и мера безбедности одузимања предмета и то: опојна дрога кокаин у облику хидрохлорида, укупне нето масе 291,09 грама, једна електронска вагица сиве боје, један аутомат са олученом цеви марке "Н&К", модел "МР 5", калибра 9x19 мм, фабричког броја ..., са два припадајућа оквира, у којима се налазило 40 комада бојеве муниције, калибра 9x19 мм, два оквира који одговарају пиштољима система "Škorpion", са 40 комада бојеве муниције, калибра

7,65x17 мм и један оквир са натписом “Walther” и “PP 7,655 mm”, са 7 комада бојеве муниције, калибра 7,65x17 мм, као предмете извршења кривичног дела, чије је одузимање по закону обавезно, а опојна дрога се има уништити, који предмети су одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, УКП Одељење за борбу против дрога од 21.12.2022. године. На основу члана 91 и 92 КЗ од окривљеног АА одузима се имовинска корист прибављена кривичним делом и то новчана средства у износу од 19.880 евра, 500 америчких долара и 128.000,00 динара. Сходно одредби члана 264 ЗКП у вези члана 261 став 2 ЗКП, окривљени АА и окривљени ББ су обавезани да Вишем суду у Београду на име судског паушала плате износ од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да плате трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем, на основу члана 262 ЗКП. Сходно члану 151 ЗКП, окривљеном АА враћају се привремено одузети предмети и то: новчана средства у износу од 37.110 евра и 210.600,00 динара, који предмети су одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, УКП Одељење за борбу против дрога од 21.12.2022. године.

Против наведене пресуде, заједничку жалбу су изјавили браниоци окривљених АА и ББ, адвокат Никола Николић и адвокат Лука Николић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због одлуке о казнама и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и укине првостепену пресуду а спис предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи, тако што ће окривљенима изрећи блаже кривичне санкције и одлучити о одузимању имовинске користи сходно жалбеним наводима.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.519/24 од 08.05.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану заједничку жалбу бранилаца окривљених и потврди у целости првостепену пресуду.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Николе Николића и адвоката Луке Николића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и у одсуству уредно обавештених окривљеног АА и окривљеног ББ, па је размотривши списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

- жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљених првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да су разлози о одлучним чињеницама нејасни, односно да се из разлога пресуде не може закључити да ли су окривљени извршили кривична дела, тј. на који начин су иста извршена.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, жалбени наводи браниоца окривљених оцењени су неоснованим, будући да је за своја чињенична утврђења из изреке у односу на обојицу окривљених у образложењу пресуде, првостепени суд дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који не садрже никакве нејасноће, нелогичности, нити противречности, а које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изнетих одбрана окривљених, као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичних дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљених према учињеним кривичним делима, а о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да су окривљени извршили кривично-правне радње, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбране окривљених, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда. Осим тога, у изреци првостепене пресуде, као и у образложењу, јасно и прецизно су описане кривично-правне радње и улога сваког од окривљених понаособ у извршењу истих.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА и окривљеног ББ, стичу сва битна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да су окривљени предметна кривична дела извршили у стању урачунљивости и са директним умишљајем, о чему су у образложењу дати детаљнији разлози.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по заједничкој жалби бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Николе Николића и адвоката Луке Николића, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је, одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима, правилно ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА, имао у виду и ценио то што је окривљени признао извршење кривичних дела, као и то да се коректно држао током кривичног поступка, а од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ, суд је ценио његово коректно држање пред судом, као и то да се ради о младој особи, док је од отежавајућих околности на страни окривљених АА и ББ, имао у виду и ценио ранију осуђиваност окривљених, при чему је окривљени ББ према извештају из казнене евиденције једном правноснажно осуђиван за истоветно кривично дело, као што је кривично дело за које се терети у овом кривичном поступку, те је надаље, правилно првостепени суд према окривљеном АА, најпре утврдио појединачне казне за извршена кривична дела и то за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, за

кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и као споредну новчану казну у износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.483/22 од 23.12.2022. године, а који му се рачуна од 21.12.2022. године, када је лишен слободе, до 26.02.2024. године, када му је притвор укинут, као и на споредну новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом последица пропуштања; док је према окривљеном ББ претходно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, а за кривично дело из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и као споредну новчану казну у износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено на мери забране напуштања стана, која му је одређена решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.483/22 од 23.12.2022. године, а која му се рачуна од 21.12.2022. године, када је лишен слободе, па до 01.12.2023. године, када му је мера забране напуштања стана укинута, као и на споредну новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом последица пропуштања.

По оцени Апелационог суда у Београду, казне затвора у наведеном трајању, на које су окривљени осуђени, сразмерне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице сваког од окривљених понаособ, исте су нужне, али и довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд, и по оцени Апелационог суда у Београду, свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим, на страни обојице окривљених, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на страни окривљених, нити је узео у обзир околност да окривљени ББ живи у ванбрачној заједници са ВВ, која је у другом стању, а окривљени АА је показао искрено кајање за учињено дело и дао обећање да више никада неће доћи у сличну ситуацију, те да живи у ванбрачној заједници са ГГ, па је у конкретном случају окривљене требало осудити на блаже казне, оцењени су као неосновани. Ово стога, што је и по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд правилно ценио све наведене олакшавајуће околности, као и осуђиваност окривљених, као отежавајућу околност и то сваког од њих понаособ, имајући при том у виду и бројност правноснажних осуда, као и врсту кривичних дела за која су према извештају из казнене евиденције осуђивани, којим околностима је дао одговарајући значај, имајући при том у виду и прописани законски минимум за кривична дела за која су окривљени оглашени кривим, те је по оцени овог суда, правилним одмеравањем појединачних казни затвора, за кривична дела за која су оглашени кривим првостепеном пресудом, те осудом на јединствене казне затвора у

мери како је то напред наведено, правилно нашао да ће се само изреченим казнама затвора, у односу на окривљене и то сваког од њих понаособ, у довољној мери остварити сврха изрицања кривичних санкција и сврха кажњавања, како на плану индивидуалне, тако и на плану генералне превенције.

Правилно је првостепени суд, а у смислу члана 87 КЗ у вези са чланом 246 став 8 КЗ и у вези са чланом 348 став 6 КЗ, према окривљеном изрекао и меру безбедности одузимања предмета и то: опојне дроге кокаин у облику хидрохлорида, укупне нето масе 291,09 грама, једну електронску вагицу сиве боје, један аутомат са олученом цеви марке “Н&К”, модел “МР 5”, калибра 9x19 мм, фабричког броја ..., са два припадајућа оквира, у којима се налазило 40 комада бојеве муниције, калибра 9x19 мм, два оквира који одговарају пиштољима система “Škorpion”, са 40 комада бојеве муниције, калибра 7,65x17 мм, један оквир са натписом “Walther” и “РР 7,655 mm”, са 7 комада бојеве муниције, калибра 7,65x17 мм, који предмети су одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, УКП Одељење за борбу против дрога од 21.12.2022. године и који предмети представљају предмете извршења кривичног дела, чије је одузимање по закону обавезно.

Надаље, насупрот жалбеним наводима бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Николе Николића и адвоката Луке Николића, правилно је првостепени суд одлучио и да се у смислу члана 91 и 92 КЗ од окривљеног АА, а по основу имовинске користи, одузму новчана средства у износу од 19.880 евра, 500 америчких долара и 128.000,00 динара, правилно налазећи да из података и доказа, у списима предмета, односно чињеница утврђених изведеним доказима у доказном поступку, несумњиво произлази да су наведени новчани износи имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, која се по закону мора одузети. Наиме, по правилном налажењу првостепеног суда, из доказа изведених у доказном поступку утврђено је да је окривљени АА, заједно са окривљеним ББ, неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу кокаин, при чему је првостепени суд ценио и чињеницу да је одбрана окривљених током поступка доставила доказе у вези закљученог уговора о купопродаји непокретности по основу ког је ДД, мајка окривљених, продала стан за износ од 50.000 евра, као и доказе у вези подизања новца са девизног рачуна, чији је власник ДД, мајка окривљених, али како је сведок ДД у свом исказу на главном претресу говорила да новац од 37.110 евра и 210.600,00 динара, потиче од продаје непокретности, који исказ сведока је потврђен исказом сведока ЋЋ, оца окривљеног, док се у погледу преосталог износа од 19.880 евра, 500 америчких долара и 128.000,00 динара, сведок ДД није детаљно изјашњавала, нити се о пореклу овог новца изјашњавао сведок ЋЋ, иначе отац окривљених, већ је само окривљени ББ навео да је износ од 1.830 евра и 117.000,00 динара, припадао њему, јер је био Шпанији, где је радио на грађевинским машинама, што није поткрепљено доказима изведеним у доказном поступку, правилно је првостепени суд стао на становиште да новац у напред наведеним износима представља имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела, због чега је исти и одузет, применом чланова 91 и 92 КЗ.

Правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 264 ЗКП у вези члана 261 став 2 ЗКП, обавезао окривљене АА и ББ да Вишем суду у Београду на име судског паушала плате износ од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, имајући при том у виду са једне стране личне и имовинске

прилике окривљених, а како то произлаз из личних података у изреци првостепене пресуде, а са друге стране дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка, правилно налазећи да се плаћањем судског паушала неће довести у питање егзистенција окривљених, док су окривљени обавезани на плаћање других трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено накнадно, посебним решењем, на основу одредбе члана 262 ЗКП.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић